

ROLLING
STONES
SPECIAL

NU VERKRIJGBAAR

3 originele Nederlandse Rolling Stones Tour T-shirts in exclusieve cadeau verpakking

JOIN US ON FACEBOOK

UNIVERSAL MUSIC LEGENDS

facebook.com/UniversalMusicLegends

The Rolling Stones Unzipped - Groninger Museum

The Rolling Stones – Unzipped is van 14 november 2020 t/m 28 februari 2021 te bezoeken in het Groninger Museum. Deze tentoonstelling geeft een uitzonderlijk uitgebreide inkijk in 50 jaar geschiedenis van de band aan de hand van ruim 400 originele objecten uit de persoonlijke archieven van de bandleden. In het museum zijn bijvoorbeeld instrumenten en stage designs te zien, maar ook persoonlijke dagboeken, iconische kostuums, posters, albumcovers en nog veel meer! De kaartverkoop is gestart. Ga naar voor meer informatie naar www.groningermuseum.nl.

THE ROLLING STONES UNZIPPED

GRONINGER MUSEUM

Foto: Anton Corbijn

Interview Jan Willem Sligting

(door Godfried Nevels)

De dozen met polsbandjes voor de bezoekers lagen thuis onder zijn bed: in gesprek met voormalig Paradiso-programmeur Jan Willem Slinging over de legendarische optredens van de Rolling Stones in de Amsterdamse poptempel.

Waarom wilden de Stones in Paradiso spelen?

'Als je de biografie van Keith Richards leest, zegt hij dat Paradiso één van de meest nog relevante clubs is. Achteraf kan ik dus zeggen dat dat de reden was. Ik weet ook dat de mensen die in het geheim kwamen kijken of het hier mogelijk was, zeiden dat als dit er niet was ze zoiets in hun hoofd hadden om te bouwen. Op de een of andere manier heeft Paradiso een soort soberheid en echtheid die zich kennelijk voegt naar wat er gespeeld wordt.'

Moesten de optredens tot het laatst geheim gehouden worden?

'Ja, dat wilden ze, maar dat was voor ons eigenlijk geen item. Bij Iggy Pop heeft iemand wel eens ingebroken om daarbij te kunnen zijn. Maar dat was bij de Stones niet meer aan de orde, omdat de security inmiddels zo goed was geregeld dat je daar niet aan begon. Bovendien hadden we Bowie en Prince al gedaan. Het is altijd weer nieuw en altijd weer anders, maar er was wel enige ervaring. Dus maakten we ons daar geen zorgen over. Wel over de voorverkoop. Hoe regel je dat goed? Dat het eerlijk is en dat niemand kaartjes duur doorverkoop? Daarom hebben we polsbandjes gedaan.'

Hebben de Stones in Paradiso gerepeteerd?

'Ja, ze hebben gerepeteerd en één avond een soundcheck gedaan. Voor mij was dat magisch. Ze deden alles per boot, want achter Paradiso konden ze aanleggen. Dus vanaf het Amstel Hotel met de boot, een beetje zwaaien naar de mensen langs de kant, en aanleggen bij onze tuin waar niemand kon komen. Ze kwamen toen heel relaxed binnen en gingen spelen. Het eerste wat ze speelden was Spider And The Fly, een heel oud bluesje. Dat nummer is ook opgenomen in Paradiso. Maar echt zo relaxt! Ik zal dat nooit vergeten.'

Wat zijn jouw persoonlijke herinneringen van de beide optredens?

'Ze speelden geweldig. Zoals Rip This Joint. Ik vond dat al een goed nummer toen Exile On Main Street uitkwam, zo slordig en heel dicht bij elkaar, en nu opnieuw. Ik weet nog dat ze Like A Rolling Stone aftikten, dat ging niet goed en moest opnieuw. Het was zo puur, zo direct. Dat vind ik fenomenaal.'

Gimme Shelter werd ook genoemd als hoogtepunt.

'Ja. Gimme Shelter was overweldigend. Lisa Fisher heeft gewoon die stem. Dat vind ik ook van mensen als Howlin' Wolf, hoewel ik hem niet live heb gezien. Die hebben gewoon die stem.'

Waren de twee Stones-optredens vergelijkbaar met elkaar?

'Nee. Om eerlijk te zijn was ik de eerste keer de hele tijd in de zaal, maar ben ik de tweede keer ook even op het Museumplein gaan kijken. Ik was verbaasd hoeveel mensen daar waren. De Stones leefden op dat moment erg in Amsterdam.'

'Gimme Shelter was overweldigend. Lisa Fisher heeft gewoon die stem.'

Ik heb begrepen dat de optredens destijds als live-album uitgebracht zouden worden. Heb je enig idee waarom dat toen niet is doorgegaan?

'Dat weet ik niet. Misschien uit commerciële overwegingen. Of dat ze dachten: die opname is net iets beter.

Dat een nummer net iets anders klinkt dan een andere keer. Zeker bij de nummers van Exile On Main Street. Dat zou een overweging kunnen zijn.'

Zijn de Stones-shows één van de hoogtepunten in jouw carrière bij Paradiso?

'Het is te makkelijk om meteen 'ja' te zeggen, maar het is wel een soort bevestiging dat je als zaal goed bezig bent. Nergens in Paradiso zie je iets hangen dat iemand daar gespeeld heeft. Dat zit in jou. Het eerste Nederlandse concert van Metallica was in Paradiso. Als jij een Metallica-fan bent, dan weet je dat. Dus jij brengt het mee.'

ICONISCHE PLATENHOEZEN

De meer dan vijftig jaar durende carrière van The Rolling Stones heeft naast veel mooie muziek ook een aantal interessante platenhoezen opgeleverd. Terwijl de eerste platenhoezen niet meer waren dan een aantal foto's van de vijf bandleden, werden later meer kunstzinnige richtingen ingeslagen. Met als meest bekende voorbeelden de hoes-met-rits van *Sticky Fingers* (1971), de uitschuifbare hoes van *Some Girls* (1978) en de driedimensionale afbeelding op *Their Satanic Majesties Request* (1967). Ook de door Andy Warhol ontworpen afbeelding op *Love You Live* (1977) wordt gezien als één van de meest iconische platenhoezen van de band, hoewel het verhaal gaat dat de kunstenaar niet blij was met de bandnaam en albumtitel die in grote letters over de afbeelding was gezet. En wat te denken van de strategisch geplaatste stickers op de oude pin-up afbeelding van *Undercover* (1983)? Het laatste studioalbum van de Stones dateert alweer van 2016 en heeft een blauwe en sober vormgegeven albumhoes, die prima past bij het pure en directe bluesgeluid van *Blue & Lonesome*. Al langer gaan geruchten rond dat er een nieuwe Stones-plaat op komst is. Ik ben benieuwd hoe die zal klinken... en er uit zal zien! (Godfried Nevels)

THE ROLLING STONES **Discografie**

Door Hermen Dijkstra & Godfried Nevels

Net als bij die andere grote band uit Liverpool, verschilt de jaren zestig discografie van The Rolling Stones aan de ene kant van de grote plas nogal van die van aan de andere kant. In de Verenigde Staten was het gebruikelijk om singles ook op langspeelplaten terug te laten komen, iets dat aan deze kant een minder vaak voorkomende optie was. Het gevolg was dat tot aan Their Satanic Majesties Request de Europese en Amerikaanse platen verschillenden.

England's Newest Hit Makers (US – 30 mei 1964) / The Rolling Stones (UK – 16 apr 1964)

England's Newest Hitmakers is het Amerikaanse debuutalbum van de Stones. Voor de gelegenheid werd de single Not Fade Away toegevoegd in plaats van Mona (I Need You Baby) dat het Engelse debuut sierde. Overigens heeft de plaat met Tell Me de eerste Jagger/Richards-compositie aan boord, naast twee bandbijdragen onder de schrijversnaam Nanker Phelge. Het is de start van een nog steeds voortdurende carrière.

12X5 (US – 17 okt 1964)

12X5 is zo'n echte Amerikaanse plaat. De plaat koppelt de Engelse EP ep By Five met de single It's All Over Now en de Amerikaanse single Time Is On My Side. Daarnaast worden er enkele nummers meegenomen die drie maanden later zouden verschijnen op het Engelse album The Rolling Stones No. 2. Ondanks dat 12 X 5 een samenraapsel is, komt de plaat weldegelijk erg sterk uit de hoek!

Now! (US – 13 feb 1965) / The Rolling Stones No. 2 (UK – 15 jan 1965)

Now! koppelt het overgebleven materiaal van de Engelse No. 2-plaat en het afgefallen Mona van de eerste. Daarnaast is de Amerikaanse single Heart Of Stone en de Britse single Little Red Rooster terug te vinden met hun beide b-kanten. De plaat volgt stijltechnisch de lijn van de eerdere platen.

Out Of Our Heads (US – 30 jul 1965/ UK – 24 sep 1965)

Voor Out Of Our Heads is gekozen om zowel de Engelse variant als de Amerikaanse evenknie beschikbaar te

houden. Beide versies verschillen nogal. Kent de Amerikaanse versie (I Can Get No) Satisfaction, The Spider And The Fly en The Last Time, de Britse versie heeft o.a. Heart Of Stone, Gotta Get Away en Oh Baby op de tracklisting staan.

December's Children (And Everybody's) (US – 4 dec 1965)

December's Children is net als Now zo'n echte Amerikaan. Op de plaat zijn veelal nummers te vinden die eerder op de Engelse Out Of Our Heads stonden of die daar als b-kant of ep-track verschenen. Het is dan opnieuw een allegaartje, maar eveneens een fijne. Titels? As Tears Go By, The Singer Not The Song en Get Off Of My Cloud zijn hier o.a. terug te vinden.

Aftermath (UK – 15 apr 1966 / US – 2 jul 1966)

Ook voor Aftermath zijn beide versies beschikbaar. Het is de eerste plaat waarop alle nummers geschreven zijn door de Jagger/Richards-combinatie. De plaat is met veertien nummers ook nog eens ruim bedeed. De Amerikaanse opent veel agressiever met Paint It Black, niet aanwezig op de Engelse versie, maar laat ook weer een aantal tracks weg.

Big Hits (High Tide And Green Grass) (US – 28 maart 1966 / (UK – 4 nov 1966)

Big Hits is leverbaar in de US-variant. De compilatie opent gelijk met een aantal klassiekers: Satisfaction, The Last Time, It's All Over Now, terwijl ook het laatste deel van de schijf met Get Off Of My Cloud heerlijk is. Echt een lekkere verzamelaar.

THE ROLLING STONES UNZIPPED CATALOGUS

The Rolling Stones in een museum! Hun werk bestaat niet alleen uit onvergetelijke en invloedrijke muziek. Mick Jagger, Keith Richards, Charlie Watts, Ronnie Wood en andere bandleden hebben ook visueel en tastbaar hun sporen nagelaten. De lijst modeontwerpers, kunstenaars, fotografen, vormgevers en filmmakers die met de Stones hebben samengewerkt, valt samen met de hoogtepunten uit de moderne kunstgeschiedenis: Andy Warhol, Jeff Koons, Jean-Luc Godard, Martin Scorsese, Annie Leibovitz, Jean Paul Gaultier tot Alexander McQueen en Gianni Versace. Tegelijkertijd zijn The Rolling Stones zeer herkenbaar gebleven, een icoon.

Unzipped is de adembenemende catalogus bij de gelijknamige internationale tentoonstelling. Schitterende vormgeving en uitvoering, zowel inhoudelijk als visueel een spectaculaire uitgave! Het boek staat vol fantastische foto's en de bandleden komen veelvuldig zelf aan het woord in speciaal voor deze uitgave gemaakte interviews. Met een voorwoord van de legendarische muziekjournalist Anthony DeCurtis.

Foto: Philip Townsend

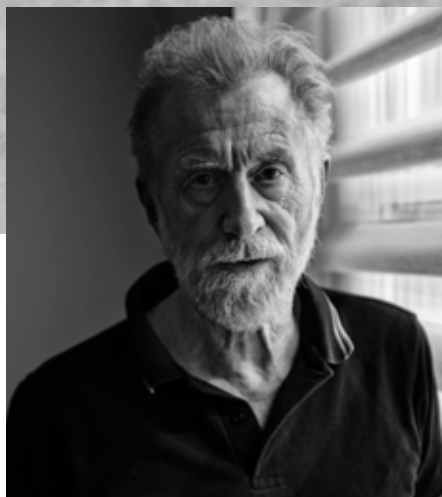

Foto: Betina La Plante

Interview Andrew Loog Oldham

(door Godfried Nevels)

Een korte terugblik op het begin van de carrière van The Rolling Stones met de eerste manager van de Britse band: Andrew Loog Oldham.

In 1963 zag je The Rolling Stones voor het eerst. Wat was je eerste indruk?

'De voorhoede bestond uit Brian, Mick en Keith. Ik zeg het in die volgorde omdat dat toen de rangorde was. Het is als een voetbalteam. Je hebt de aanval, dat waren Brian, Mick en Keith, en de verdediging bestond uit Bill, Charlie en Stu. Mick was een python of een jaguar en Brian was toen een sterke buffel. Keith deed gewoon mee. Zo zag het er als geheel toen uit. Brian was de eerste persoon die ik sprak. Als je me zou vragen waarom, zou ik zeggen: geen flauw idee. Hij werd duidelijk gezien als degene die je moest spreken. Net zoals zes maanden eerder, toen ik The Beatles had gezien bij Thank You Lucky Stars. Ik deed toen de voor iemand en was het voor de eerste keer dat ik John Lennon moest spreken. Hij vertelde je gewoon dat dit de persoon was met wie je zou moeten praten.'

Je was nog een tiener toen je de de Stones werd. Ook produceerde je de periode van 1963 tot 1967 alle opnames van de band. Hoe was je in staat om dat in die leeftijd te doen?

'Als het zo moet zijn, dan moet het zo zijn. Ik ben geboren met een groot zelfvertrouwen. Met betrekking tot de songwriting van Mick en Keith leerde ik logisch dat, als Mick tijdens de tournee wist hoe hij een kaart naar zijn moeder of vriendin moest schrijven en Keith wist hoe hij gitaar moest spelen, ze ook samen liedjes zouden kunnen schrijven. [lacht] Zo eenvoudig was het voor mij. En gelukkig is het leven nu nog steeds zo eenvoudig voor mij. Ik heb geen geweldige theorieën over waarom het zo gebeurd is. Het is heel simpel: je kan Engels schrijven, je kan gitaar spelen, ga fucking liedjes maken!'

'Een typische public school boy. Hij was van school verwijderd wegens het roken van marihuana.'

Philip Townsend over Andrew Loog Oldham

Was het moeilijk voor Mick en Keith om hun eigen songmateriaal te schrijven?

'Heel moeilijk. Dan komt namelijk dat andere ding om de hoek kijken: discipline. Ik weet niet hoeveel discipline Brian nodig had, omdat hij in wezen een van nature meer begaafde muzikant was dan Keith of andere gitaristen. Het was niet moeilijk voor hem. Dat is waarschijnlijk de reden dat het leven zo zwaar voor hem werd. Als je geen respect hebt voor het talent dat je hebt gekregen, dan kom je in de problemen. Als het talent dat je hebt gekregen hard werken is, dan is het makkelijk om daar respect voor te hebben. Terwijl ik met betrekking tot Brian eigenlijk denk dat zijn genialiteit gemakkelijk kwam. Dat was een van de problemen. Toen we later in Los Angeles gingen opnemen, in de periode van The Last Time, Satisfaction, Mother's Little Helper en Under My Thumb, was mijn interesse meer in gitaarspelen. Omdat de relatie tussen hem en Keith niet zo goed was. De relatie tussen Keith en Brian was beter, vandaar dat we al die jaren samen zijn. Hoewel Brian in die periode niet zo veel van zijn vaardigheid om gitaar te spelen voor mentale redenen dan ook, maar het oppakken van andere instrumenten zoals de dulcimer in Lady Jane, Under My Thumb of de sitar. Hij had weinig tijd nodig om een nummer voor te bereiden. Als we een sitar-stuk voor Paint Pot hadden toegevoegd, zei Brian nooit: Oh, dat is te moeilijk. Die gave had hij.'

In 1967 ben je gestopt als manager van de Stones. Hoe kijk je daarop terug?

'Ik kijk niet terug. Ik heb daarover geschreven. Ik hoef er niet langer over na te denken. Ik leef niet meer in die tijd, ik leef hier en nu. Sindsdien is elke dag net zo belangrijk geweest als de dag die ik met The Rolling Stones heb doorgebracht. Dus heb ik op die manier veel geluk gehad.'

(het volledige interview is te lezen in het boek Forever 27 van Godfried Nevels)

Between The Buttons (UK – 20 jan 1967 / US - 11 feb 1967)

Van Between The Buttons zijn eveneens beide varianten verkrijgbaar. Ze tellen beide twaalf tracks, maar

de Amerikaanse bevat de Let's Spend The Night Together/Ruby Tuesday single terwijl de Engelse het fijne Back Street Girl en Please Go Home bevat. De band lijkt hier en daar wat zoekend maar Between The Buttons is een hele charmante plaat. Met een goede singleverzamelaar ernaast valt de keuze dan op de Britse versie.

Flowers (26 jun 1967)

Flowers is een beetje een allegaartje.

De plaat kent vooral nummers die niet op de Amerikaanse versies stonden, zoals eerder genoemd Back Street Girl

en Lady Jane. Daarnaast bevat de plaat drie niet eerder verschenen tracks waaronder het fijne Sittin' On A Fence.

Their Satanic Majesties Request (8 dec 1967)

TSMR is de eerste plaat die aan beide zijdes van de grote plas dezelfde

tracklisting kent. Het is tegelijkertijd de plaat die de Stones-volgers het verst uiteen drijft. Hoe dan ook, de plaat klinkt met zijn psychedelische klanken over het algemeen totaal anders dan wat ervoor is verschenen en wat erna nog moet komen. Het album kent echter een Stones-hoogtepunt met She's A Rainbow en ook 2000 Light Years From Home wordt tijdens de Steel Wheels-tour in 1989 gewoon weer van stal gehaald.

Beggars Banquet (6 dec 1968)

Beggars Banquet wordt over het algemeen gezien als het eerste meesterwerk in de gouden periode van de Stones. De plaat is gevarieerd

van opzet en is ijzersterk met nummers die lopen van het akoestische Factory Girl en Prodigal Son via het fraaie Salt Of The Earth naar het stevige Street Fighting Man, Stray Cat Blues en natuurlijk Sympathy For The Devil. Het essentiële Beggars Banquet kondigt het begin aan van een turbulente periode voor The Rolling Stones. Het is in de catalogus dan ook een sleutelplaat.

Let It Bleed (5 dec 1969)

Evenals de voorganger Beggars Banquet is ook Let It Bleed een album dat door de blues wordt gedomineerd, met Midnight Rambler en de Robert

Johnson-cover Love In Vain als toonaangevende voorbeelden. Maar ook invloeden uit andere muziekstijlen zijn op dit album te horen, zoals country (Country Honk) en gospel (You Can't Always Get What You Want).

Sticky Fingers (23 apr 1971)

Het album dat bekend staat om zijn hoer-met-rits, maar bovenal het album dat we kennen van de tijdloze klassiekers Brown Sugar en Wild

Horses. Op een heruitgave van Sticky Fingers uit 2015 zijn een aantal alternatieve versies van albumtracks te vinden, waaronder een opname van Brown Sugar met Eric Clapton. Samen met Beggars Banquet, Let It Bleed en Exile On Main St. wordt Sticky Fingers tot de beste Stones-albums gerekend.

Exile On Main St. (12 mei 1972)

Nadat de Stones om fiscale redenen Engeland hadden ontvlucht en in het zuiden van Frankrijk waren neergestreken, werd begonnen met de opnames van Exile On Main St. Hoewel het album in eerste instantie wisselende recensies kreeg – sommige critici hadden moeite met de mix van verschillende muziekstijlen – werd Exile later juist gezien als één van de beste albums aller tijden.

Goats Head Soup (31 aug 1973)

Als er één nummer is dat op Goats Head Soup de boventoon voert, dan is dat wel Angie: de ballad met het kenmerkende akoestische gitaarintro van Keith Richards. De productieve opnamesessies van Goats Head Soup leverden veel outtakes op die het album niet hebben gehaald. Recentelijk is een mooie heruitgave van Goats Head Soup verschenen, met onder andere het niet eerder uitgebrachte nummer Scarlet (met medewerking van Led Zeppelin-gitarist Jimmy Page).

It's Only Rock 'N Roll (18 okt 1974)

Kort na de release van It's Only Rock 'N Roll besloot Mick Taylor de band te verlaten, naar eigen zeggen omdat

hij een andere muzikale richting op wilde gaan. Opvallend genoeg was tijdens de opnames van It's Only Rock 'N Roll al zijn opvolger Ronnie Wood te horen, nog voordat hij officieel bij de band kwam. Zo werd de basis van de titeltrack opgenomen tijdens een jamsessie van Mick Jagger met een aantal bandleden van The Faces. Met op gitaar: Ronnie Wood.

Black And Blue (20 apr 1976)

Zonder twijfel één van de meest diverse albums van de Stones, met uiteenlopende muziekstijlen als rock

(Hand Of Fate), reggae (Cherry Oh Baby), disco/funk (Hot Stuff) en zelfs jazz (Melody). Terwijl de eerste single Fool To Cry het aardig goed deed in de hitlijsten – in de Nederlandse Top 40 haalde het nummer de achtste plek – was de opvolger Hot Stuff minder succesvol. Na een enigszins bescheiden ontvangst kreeg Black And Blue pas jaren later de erkenning die het verdient.

Some Girls (9 juni 1978)

De Stones lieten zich niet tegenhouden door de teleurstellende ontvangst van de eerdere single Hot Stuff en gingen verder in hun ontdekkingstocht in de wereld van disco/funk. Met als eindresultaat Miss You, de openingstrack van het album Some Girls, dat één van de grootste hits van de band zou worden. De drie andere singles die van dit album verschenen, Beast Of Burden, Respectable en Shattered, eindigden minder hoog in de hitlijsten. Naast Miss You is Some Girls ook bekend vanwege de uitschuifbare albumhoes.

Emotional Rescue (20 juni 1980)

In het begin van de jaren tachtig bleven de Stones zich bewegen in de richting van disco, wat op Emotional

Rescue te horen is in nummers als Dance (pt1) en de titeltrack Emotional Rescue. Dit leidde tot gemengde reacties onder de fans, waarbij niet iedereen deze stap van de band kon waarderen. Toch staan er op dit album met Let Me Go, She's So Cold en Down In The Hole nog voldoende blues/rockgeïnspireerde nummers die we van de Stones gewend zijn.

Tattoo You (24 aug 1981)

Vanwege tourverplichtingen en onderlinge spanningen tussen de bandleden, met name tussen Mick en

Keith, was het lastig om in de studio serieus aan de slag te gaan met de opvolger van Emotional Rescue. Gelukkig waren de opnamesessies van eerdere albums zo productief, dat het merendeel van Tattoo You hiermee kon worden gevuld. Zoals Waiting On A Friend (Goats Head Soup), Slave (Black And Blue) en Little T&A (Emotional Rescue). Ook de hitsingle Start Me Up bestond al eerder, hoewel het toen nog een reggaenummer was met de titel Never Stop.

Undercover (7 nov 1983)

Een album waarvan de tweedeling van muziekstijlen precies weergeeft waarover Mick en Keith het oneens waren:

terwijl Mick met andere genres wilde experimenteren (Undercover Of The Night, Feel On Baby, Too Much Blood), wilde Keith juist trouw blijven aan het vertrouwde blues/rock-geluid van de band (Wanna Hold You, Too Tough, All The Way Down).

Dirty Work (24 maart 1986)

Ondanks de nog steeds moeizame relatie tussen Mick en Keith werd in 1986, in een turbulente periode voor de band, het nieuwe album Dirty Work uitgebracht. Als eerbetoon aan Ian Stewart, die op 12 december 1985 onverwacht overleed aan een hartaanval, wordt het album afgesloten met het door hem gespeelde Key To The Highway.

Steel Wheels (29 aug 1989)

Na een opnieuw turbulente periode besloten de heren Jagger en Richards de linies te sluiten, hun meningsverschillen opzij te zetten en weer gewoon een plaat te maken. Steel Wheels mag met een gerust hart een fijne plaat genoemd worden. Met Mixed Emotions, Terrifying, Almost Hear You Sigh en Rock And A Hard Place bewijst de band ook op het singlesfront weer helemaal terug te zijn.

In 1968 werd Joseph gevraagd om de fotografie te verzorgen voor de binnenhoes van de Stones Ip Beggars Banquet.

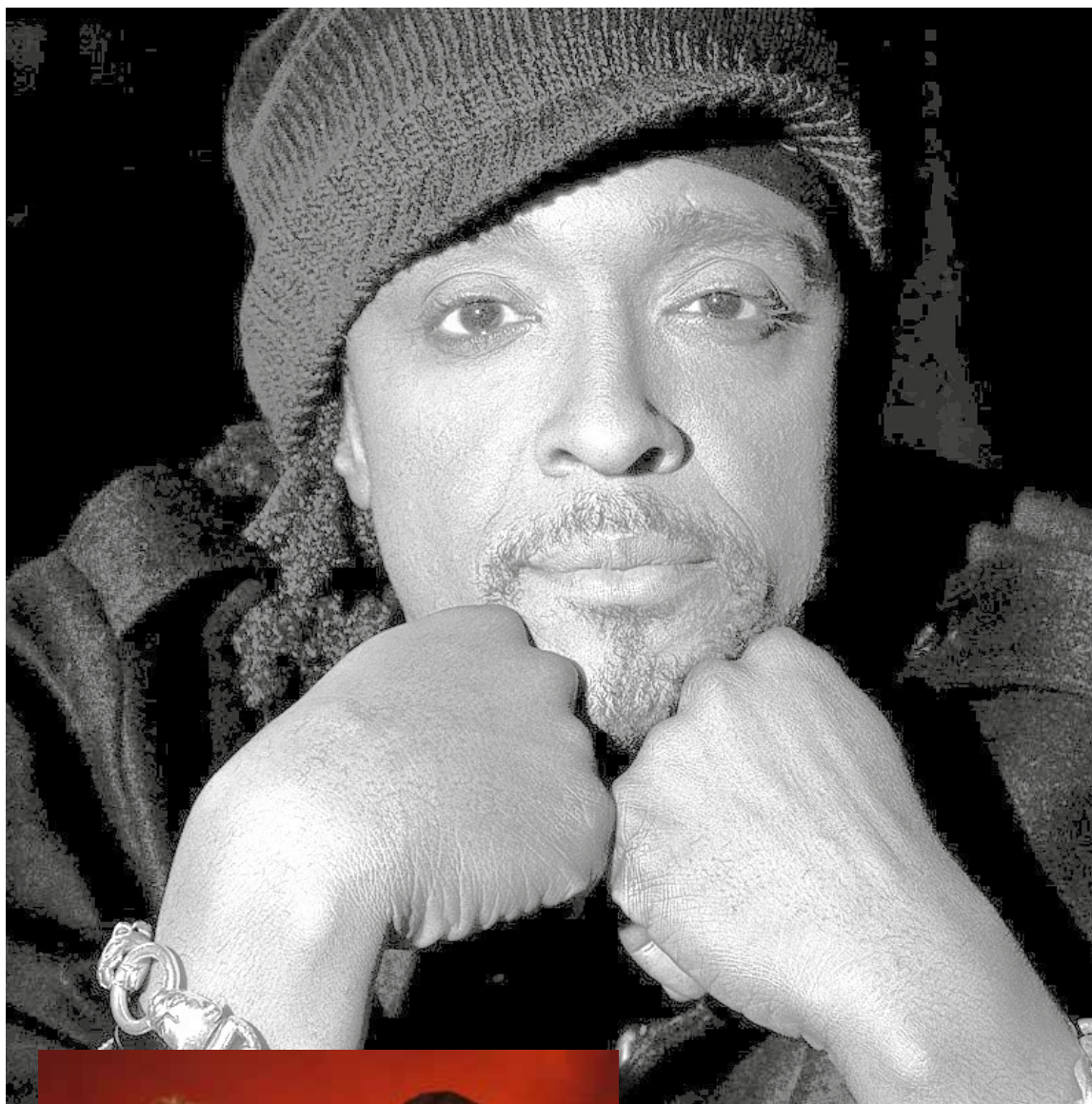
De eerste sessie vond plaats op vrijdag 7 juni 1968 in het uit 1930 stammende gotische herenhuis Sarum Chase in Hampstead, Londen.

Foto: Michael Joseph

Interview Bernard Fowler

(door Godfried Nevels)

De Amerikaanse zanger Bernard Fowler kreeg op jonge leeftijd van zijn vader het Stones-album 12 X 5 en liep ooit bij een broodjeszaak Keith Richards tegen het lijf, niet wetende dat hij jaren later zelf onderdeel van het Stones-gezelschap zou uitmaken...

Je heb ooit gezegd: 'Hoe ouder de Stones worden, des te beter klinkt de band.'

'Dat klopt. Na al die jaren kennen ze eindelijk hun eigen nummers! [lacht] Ze bestaan als band al langer dan vijftig jaar. Voordat we op tournee gaan, besteden ze veel tijd om te oefenen. Ik heb daar bewondering voor.'

Hebben ze in het spelen van nieuwe songs evenveel plezier als de oude liedjes?

'Ja. Ik denk dat het verfrissend werkt, omdat er zoals je weet zoveel hits zijn. Het maakt niet uit hoe vaak je op tournee gaat, je moet de hits spelen. Daar kun je niet omheen. Mensen komen om Honky Tonk Women te horen, of Satisfaction. Maar het Blue & Lonesome album deed het zo goed, echt een geweldig album! Dit is mijn mening, hoewel ik denk dat dat album iets eerder gemaakt had mogen worden. Maar beter laat dan nooit.'

Het klinkt alsof de band veel plezier had in het maken van een album als Blue & Lonesome.

'Ik was in Londen voor iets anders, toen ze het daar aan het opnemen waren. Toen ik de studio binnenliep ontmoette Keith mij bij de deur en zei: I finally got these fuckers to do it! I finally got them to do it! Hij was daar dus erg blij mee. Toen ik binnenkwam en het hoorde, begreep ik waarom hij zo blij was. Het klinkt heel goed.'

Sinds She's The Boss, het soloalbum van Mick Jagger uit 1985, ben je altijd bij de Stones betrokken geweest. Was er een bijzondere band tussen jullie ontstaan?

'Ik denk dat daar een reden voor is. Als ze me vragen om te komen dan kom ik. Ik heb met Mick samengewerkt op She's The Boss. Ik heb voor Ronnie Wood twee platen geschreven en geproduceerd: Slide On This en I Feel Like Playing. Ik heb met Keith samengewerkt op Main Offender en ik heb met Charlie in twee of drie projecten samengewerkt, waar ik heel trots op ben. Ik heb

toen de kans gekregen om jazz te zingen. Toen ik vroeger in mijn jeugd trombone speelde luisterde ik veel naar jazz en ging ik naar jazzworkshops. Deze keer kreeg ik de kans om met Charlie jazzklassiekers te zingen. Maar was het in eerste instantie niet. Charlie heeft een kinderboek gedaan: A Tribute to Charlie Parker. Hij deed de liveshow en ik las voor uit het boek. Daartussenin speelde de band dan nummers van Charlie Parker. Tegen het einde van

die korte tournee vroeg hij me of ik wilde zingen. Ik deed dat vervolgens en dat leidde eerst tot Warm & Tender, en daarna tot Long Ago & Far Away. Ik ben echt trots op die platen.'

Je bent al heel lang bij de Stones. Voelt dat nog steeds speciaal of ben je daaraan gewend geraakt?

'Ik ben nog steeds blij als ze me bellen en zeggen: Hey, we gaan weer op pad. Ik maak me soms wel zorgen over de planning. Als ik eigen optredens heb gepland, dan is dat altijd een zorg... Ik kan niet op twee plaatsen tegelijk zijn. Maar gelukkig heb ik de mazzel gehad dat dat in dertig jaar maar één of twee keer is voorgekomen. Het werkt prima.'

**Na al die jaren
kennen ze
eindelijk hun
eigen nummers!**

Voodoo Lounge (11 jul 1994)

Voodoo Lounge is de eerste plaat zonder Bill Wyman. Het is tegelijkertijd de eerste plaat die echt gericht is op het cd-tijdperk. Hierdoor is de plaat wellicht iets te lang, maar hij bevat anderzijds wel klassennummers als You Got Me Rocking, Out Of Tears, Sparks Will Fly, I Go Wild en natuurlijk het fijne openingsnummer Love Is Strong.

Bridges To Babylon (29 sept 1997)

Op Bridges To Babylon lijkt de band hier en daar krampachtig mee te willen doen met de dan heersende tijdgeest. Ook hier pakt het wisselend uit met bijvoorbeeld Anybody Seen My Baby, Out Of Control en Saint Of Me aan de zeg maar 'fijne' kant en Might As Well Get Juiced aan die andere kant.

A Bigger Bang (5 sep 2005)

Hoewel A Bigger Bang ook lijdt aan het 'te lange platen'-syndroom, is het wel een onderschatte plaat. Het album kent een aantal fijne singles in de vorm van Rough Justice, Streets Of Love en Rain Fell Down, maar bevat in nummers als Let Me Down Slow en vooral het typische old school Oh No, Not You Again een flink aantal prima albumtracks.

Blue & Lonesome (2 dec 1016)

Het alweer uit 2016 stammende Blue & Lonesome werd prima ontvangen. Het in een paar dagen opgenomen album bevat een twaalfstal, niet al te voor de hand liggende, bluescovers. Het gebodene laat horen dat de band met hoorbaar plezier aan het geheel gewerkt heeft. Fijne plaat dus. Tevens is hier vooralsnog de cirkel mee rond aangezien de band ook als bluescoverbandje begon.

Verzamelaars:

Through The Past Darkly (Big Hits Vol. 2) (US – 12 sep 1969)

Hot Rocks 1964-1971 (Van origine US verzamelaar - 20 dec 1971)

More Hot Rocks (Big Hits And Fazed Cookies) (11 dec 1972)

Singles Collection The London Years (15 aug 1989)

Van al deze latere ABKCO-verzamelaars is er alleen op Through The Past Darkly nog sprake van een UK of US-tracklisting. Verkrijgbaar is de Amerikaanse die een elftal aan fraaie nummers herbergt. Voor Hot Rocks en More Hot Rocks geldt dat het dubbelaars zijn, die vooral veel singles herbergen. More Hot Rocks kent ook nog wat vroege rariteiten in de zin dat die vooral ontbraken op de Amerikaanse lp's. De mooiste singlesverzamelaar is natuurlijk Singles Collection: The London Years. Deze driedubbelaar herbergt alle Britse en Amerikaanse singles, waarbij zowel de a-kant als de b-kant opgenomen is. Hiermee haal je hét overzicht van 1963 tot en met 1971 aangezien Brown Sugar en Wild Horses ook nog onder de ABKCO-deal vielen, in huis, aangevuld met enkele rariteitensingles.

Metamorphosis (6 jun 1975)

Het in 1975 uitgebrachte Metamorphosis wordt vaak onder de verzamelaars geschaard. Dat is niet geheel terecht aangezien de plaat tot dan toe onuitgebracht werk herbergt. Het is wel een rareiteit aangezien het eerste deel van de plaat vooral nummers bevat die voor anderen geschreven zijn maar ook met sessiemuzikanten opgenomen zijn.

LIVE ALBUMS

Al in de zestiger jaren brachten The Rolling Stones live-albums uit, al moet je dat 'live' wel met een korreltje zout nemen, zeker bij *Got Live If You Want It* (1966). Toch is het verslag van de USA tour 1969 *Get Yer Ya-Ya's Out* het beste live-album van de groep. In 1977 verscheen *Love You Live* dat dankzij het El Mocambo in Toronto, Canada gedeelte een hoogtepunt is. Vanaf de negentiger jaren verschijnen er om de paar jaar – vrijwel bij iedere tournee – live-albums die naast de verplichte hits gelukkig steeds meer juweeltjes uit de catalogus brengen.

Voor de echte fan verschijnen er sinds 2012 jaarlijks live-registraties in de serie *From The Vaults*. Deze uitgaves zijn vaak gelimiteerd, want een aantal zijn niet meer leverbaar. De meeste verschijnen in verschillende formaten waarbij ook een dvd/Bluray van de show wordt uitgebracht. Inmiddels gebruiken ze niet meer de *From The Vault* vlag, maar er is van vrijwel iedere tournee wel een editie uitgebracht. Jammer is echter wel dat ze het beste live-album *Brussels Affair* alleen in de meest deluxe editie van *Goat's Head Soup* hebben verstoppt. Andere hoogtepunten zijn *L.A. Forum 1975* met het debuut van Ron Wood en *Marquee Club 1971* met een verwarde Keith maar een glansrol voor Mick Taylor. (Bert Dijkman)

